

La majoria d'Arestes Brucs són vies modestes en quan a llargada però nobles i autèntiques en quan a concepció; solejades cares sud que amb una inclinació amable ens permeten gaudir d'una escalada d'allò més clàssica, on el que impera és la lògica de saber trobar el camí natural fins al cim. L'Aresta Brucs del Dumbo n'és un clar exemple. Elevant-se fent les ziga-zagues necessàries per la trompa d'aquest simpàtic elefantet d'Agulles, mai esdevé una ascensió massa difícil, però sí que demana entendre aquest tipus d'escalada tant montserratí. Escassament equipada amb alguns burins podrem anar llaçant merlets mentre degustem aquest bon conglomerat que ens demana no tenir presa per gaudir del moment.

• Via: Aresta Brucs

• Zona: Montserrat – Agulles

Dificultat: V (MD-)
Dificultat obligada: V
Llargària: 100 metres
Grau d'exposició: Alt
Grau de compromís: Baix

• Equipament: Via equipada amb burins i un clau

• Material: 8 cintes exprés, un alien verd i baques per merlets

Orientació: SudValoració: ***

Aproximació:

Hem d'anar fins al refugi Vicenç Barbé. Des del refugi seguim cap a la Canal Ample, un cop passada la Màquina de Tren ens desviem cap a l'esquerra fins arribar a la vessant est del conjunt del Broc i el Setrill, la Roca del Dumbo és la següent en direcció nord. Ens enfilem cap al coll entre el Setrill i el Dumbo fins arribar al peu de via.

L1(III)

La via s'inicia al coll que formen el Setrill i el Dumbo. Es tracta de la típica placa ajaguda de tercer. Em de tirar amunt sense miraments en lleugera tendència a la dreta, un bosc penjat ens pot servir de referència per situar la reunió, que es troba a l'esquerra d'aquest. 25 metres, nets.

L2(IV+)

Sortim de la reunió fent un flanqueig cap a l'esquerra fins atènyer un fantàstic merlet que podrem llaçar còmodament. A partir d'aquest punt tirem recte amunt amb lleugera tendència a l'esquerra, cercant sempre el pas més fàcil i fent les giragonses necessàries. Pel camí trobarem un burí i una escàrpia i si volem i tenim traça podrem llaçar algun merlet més. 30 metres, un burí i una escàrpia.

L3(V)

Sortim de la reunió cap a la dreta directes a un bon merlet que veiem des de la role. Abans d'arribar-hi trobarem un burí. Encintem el merlet, ens enfilem damunt i de seguida trobarem un altre burí, que protegeix un pas vertical i de presa més aviat petita, que ens mena a un forat característic. Salvem la petita balma per la dreta i aprofitem per xapar un

burí. Ara em d'anar en tendència a l'esquerra, fins trobar-nos amb un nou punt d'assegurança. A la dreta veurem una altra expansió, però pertany a una variant. Nosaltres seguim amunt pel terreny més lògic fins arribar a un llavi, on entra molt bé un alien verd. Flanquegem pel llavi cap a la dreta amb bon ambient i al final de la travessa podrem llaçar un altre merlet. A partir d'aquest punt la paret ajeu i de seguida arribem a la reunió. 45 metres i 4 burins.

Descens:

Acabem de pujar al cim i desgrimpem uns metres pel vessant nord, prenem una canal de baixada que ens mena a un bosc. Anem creuant el bosc cap a l'est sense perdre alçada fins que arribem al vessant sud de l'Agulla Sense Nom i prenem el corriol que puja del refugi (margues grogues i blangues).

El que més m'ha agradat:

- Escalada amable, amb certa exposició, però amb bones possibilitats d'autoprotegir-nos a base de merlets.
- Bon ambient i racó tranquil.
- Bona opció per combinar-la amb alguna via del Setrill o del Mateix Dumbo.